

4.2.10. VIDES KVALITĀTE UN DROŠĪBA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

4.2.10. VIDES KVALITĀTE UN DROŠĪBA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

Izglītības iestāde ir darba vide iestādes personālam un mācību vide izglītojamajiem, tāpēc ir svarīgi radīt atbilstošus vides apstākļus, lai darba un mācību process būtu produktīvs un kvalitatīvs, kā arī veselībai nekaitīgs un drošs. Ir būtiski apzināt un izvērtēt visus iekštelpu vides kvalitāti raksturojošos apstākļus – **fizikālos** (mikroklimats – gaisa temperatūra, gaisa mitrums, gaisa apmaiņa telpā; troksnis, apgaismojums u. c.), **ķīmiskos** (putekļi, neorganiskie un organiskie savienojumi u. c.), **bioloģiskos** (pelējums, infekcijas slimību ierosinātāji u. c.). Nelabvēlīgu iekštelpu vides apstākļu dēļ var pasliktināties pašsajūta, kā arī var novērot tādus simptomus kā nogurums, koncentrēšanās spēju zudums, miegainība, galvassāpes, sausa āda, gļotādas kairinājums, aizlikts deguns, sausa rīkle un klepus, sausas un apsārtušas acis, acu asarošana, alergiskas reakcijas, apgrūtināta elpošana u. tml. Simptomi ir nespecifiski, kā arī tie nerada apdraudējumu dzīvībai, taču var pasliktināt veselības stāvokli, radīt diskomfortu un samazināt darba un mācību produktivitāti.

Minimālās higiēnas prasības skolu videi, kas ir jānodrošina obligāti, ir noteiktas Ministru kabineta noteikumos Nr. 610⁷³. Savukārt izglītības likums⁷⁴ nosaka, ka ikvienam izglītojamajam ir tiesības uz dzīvībai un veselībai drošiem apstākļiem, tādēļ visiem izglītojamajiem jānodrošina vienādas iespējas mācīties drošā un kvalitatīvā vidē.

Fizikālie riska faktori izglītības iestādes vidē

1. Gaisa temperatūra un tās atbilstoša nodrošināšana.

Iekštelpu gaisa temperatūru ietekmē gan meteoroloģiskā atmosfēras temperatūra, gan dažādu sildelementu (apkures elementi, apgaismes iekārtas, biroja iekārtas, cilvēku) radītais siltums. Saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 610 minimālajai pieļaujamajai gaisa temperatūrai vispārīzglītojošo izglītības iestāžu mācību telpās, aktu zālē, garderobē un

tualetēs jābūt +18°C. Gaisa temperatūru telpās, kurās atrodas izglītojamie, kontrolē ar gaisa temperatūras termometru, kas piestiprināts pie telpas iekšējās sienas.

Risinājumi un ieteikumi atbilstoši iekštelpu gaisa temperatūras nodrošināšanai:

Ja gaisa t° telpā ir samazināta	Ja gaisa t° telpā ir paaugstināta
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Izmantojiet papildu elektriskās apkures iekārtas, kuras izvietojiet pie ārējām sienām zem logiem (to virsmām jābūt gludām, nokrāsotām, viegli kopjamām). 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ja telpā ir mehāniskā ventilācija, tad karstā vasaras dienā logi nav jāver vaļā (īpaši saulainajā ēkas pusē), logi jāaizver ar žalūzijām vai aizkariem, telpa jāvēdina agrajā dienas daļā un vakarā (tas pats attiecas uz ēkām, kas atrodas ielās ar intensīvu transporta kustību). ❖ Gaisa temperatūras regulēšana ventilācijas sistēmā. ❖ Gaisa kondicionieru izmantošana. ❖ Lokālo ventilatoru izmantošana.

2. Relatīvais gaisa mitrums.

Relatīvais gaisa mitrums (RGM) diapazonā no 30–70% nodrošina optimālu ķermeņa funkcionēšanu. Paaugstināts RGM un paaugstināta gaisa temperatūra palēnina sviedru iztvaikošanu no ādas virsmas, kas var izraisīt organisma pārkaršanu. Zems RGM pastiprina ūdens iztvaikošanu no ādas virsmas, kas nav saistīta ar svīšanu – mainās termoregulācija, var tikt novēroti elpošanas sistēmas traucējumi, sausa āda un gļotāda, mazinot organisma aizsargspējas pret infekciju izraisītājiem. RGM ir cieši saistīts ar mikroorganismu spēju izdzīvot gaisā un uz virsmām.

Risinājumi un ieteikumi atbilstoši iekštelpu gaisa relatīvā mitruma nodrošināšanai:

Ja telpā ir zems relatīvais gaisa mitrums	Ja telpā ir augsts relatīvais gaisa mitrums
<ul style="list-style-type: none"> ❖ Telpā izvietojiet konteineri ar ūdeni. Jāatceras, ka ūdens ātri iztvaiko – konteineri ir samērā bieži jāpapildina un jāmazgā. Uz radiatoriem var izvietot mitrus dvieļus. ❖ Izmantojiet telpaugus (piemēram, Ciperus, hlorofitu vai citus, kas aug mitrā augsnē). Svarīga ir augu 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ja telpā ir ieslēgts kondicionieris gaisa dzesēšanai, tad tas ne tikai samazina gaisa temperatūru, bet arī padara gaisu sausāku. ❖ PVC logi (hermētiski noslēgti) var būt par iemeslu paaugstinātam relatīvajam gaisa mitrumam, jo kalpo par barjeru ārtelpas gaisa apmaiņai ar iekštelpu gaisu. Lai no tā

pareiza kopšana – augsnei podā ir jābūt visu laiku mitrai, lai ūdens no augsnes iztvaikotu.

- ❖ Ja telpā ir mehāniskā ventilācija, tad ierobežojiet vēdināšanu aukstajā gada laikā, kad gaiss ārā ir diezgan sauss. Lietainajā laikā, kad gaiss ārā ir ar lielāku mitrumu, telpas vēdināt var ilgāk.
- ❖ Ja iespējams, izmantojiet gaisa mitrinātāju. Pēc darbības veida izšķir dažādus gaisa mitrinātājus (piemēram, karstas un aukstas mitrināšanas iekārtas).

izvairītos, jāizvēlas PVC logi ar iebūvētu ventilācijas sistēmu (vārstiem).

- ❖ Paaugstinātu mitrumu telpā samazina ieslēgtas apkures sistēmas.
- ❖ Sienu apdare ar dabiskajiem būvniecības materiāliem – koku un ģipša kartonu. Ģipša kartons spēj absorbēt un uzkrāt lieko mitrumu, un pie zema RGM – to iztvaikot.
- ❖ Nodrošināt pietiekamu ventilācijas apjomu telpā, kas samazinās gaisa mitrumu.

3. Apgaismojums.

Atbilstošs un pietiekams apgaismojums ir svarīgs cilvēka labsajūtai, tas ietekmē izglītojamo spēju mācīties un personāla optimālus darba apstākļus, radot patīkamu un stimulējošu vidi. Neatbilstoša apgaismojuma radītu pašsajūtas pasliktināšanos var raksturot kā galvassāpes, noguruma sajūtu, diskomforta sajūtu acīs. Ilgstoši nepietiekoša apgaismojuma apstākļos var pazemināties redzes funkcijas, kā arī pārāk spožs apgaismojums (regulārā apžilbšana) var radīt acu kairinājumu un samazināt redzes funkciju. Mākslīgā apgaismojuma līmenim mācību telpās uz solu virsmām jābūt vismaz 300 luksi (Lx), tāfeles vidū (t. sk. rasēšanas un zīmēšanas kabinetā) vismaz 500 luksi (Lx).

Risinājumi un ieteikumi atbilstoša un pietiekama apgaismojuma līmeņa nodrošināšanai skolās:

- ❖ izvietojiet papildu apgaismes ķermeņus uz pedagoga galdiem (ar regulējamām galda lampām), pie tāfeles;
- ❖ veiciet regulāru apgaismojuma monitorēšanu, pārliecinoties par tā atbilstību un pietiekamu līmeni mācību telpās, rūpējieties par izdegušo/mirgojošo spuldžu nomaiņu;
- ❖ veiciet regulāru apgaismes ķermeņu un telpu logu tīrīšanu;
- ❖ noņemiet no logiem polivinilhlorīda līmplēves un no palodzēm – telpaugus, kuru augstums pārsniedz 15cm. Pie logiem izvietojiet efektīvas, viegli pārvietojamas žalūzijas;
- ❖ nestādiet kokus tuvāk par 15m no ēkas ārsienas, krūmus – tuvāk par 5m. Izzāgējiet kokus un krūmus, kas atrodas tuvāk par 5m no ēkām;

- ❖ ņemiet vērā projektoru tehniskos parametrus un tā novietojumu attiecībā pret tāfeli. Projektoru ieteicams novietot stacionāri (piemēram, piestiprinot pie griestiem), lai izvairītos no projektorā radītās spožās gaismas iespīdēšanas izglītojamo un pedagogu acīs. Ieteicams izvēlēties “platleņķa projektoru”, kas tiek novietots tieši virs tāfeles. Šāds projektorš rada mazāku ēnu uz tāfeles (pedagogs neaizsedz izglītojamiem informāciju uz tāfeles) un mazāk spīd pedagogam acīs. Ļoti mazu ēnu rada projektori, kas tiek stiprināti tieši virs tāfeles un nav atvirzīti tālāk par ~60 cm no tāfeles virsmas;
- ❖ samaziniet apgaismojuma intensitāti telpā (piemēram, izslēdzot daļu griestu lampu), ja darbam tiek izmantota interaktīvā tāfele vai projektorš.

4. Troksnis.

Troksnis mācību telpās var rasties gan no apkārtējās vides, piemēram, troksnis no dzelzceļa vai auto satiksmes, rūpnieciskās darbības, ventilācijas sistēmas, lietus sišanās pret metāla jumtu u. c. avotiem, gan rasties mācību procesā, piemēram, sporta stundā, mūzikas stundā, no tehnoloģijām – datoriem, projektoriem, no bērnu komunikācijas u. tml. Troksnis izglītojamajiem var samazināt dzirdētā uztveri, ietekmējot mācību kvalitāti un traucējot koncentrēties, kā arī kognitīvās prasmes, piemēram, lasīšanu un atmiņu. Paaugstināts troksnis pedagogiem var izraisīt balss pārslodzi (arodslimības risks) un balss zudumu. Izglītības iestāžu mācību telpās, lasītavās un apspriežu telpās pieļaujama troksnis ir 35 dBA, lai varētu pietiekami labi sadzirdēt mācību laikā teikto.

Risinājumi un ieteikumi trokšņa līmeņa samazināšanai:

- ❖ pareizs izglītības iestādes ēku plānojums, atbilstoša skaņas izolācija starp telpām un apkārtējo vidi, kā arī iekārtām telpās, piemēram, ventilācijas sistēmām, gaisa kondicionieriem;
- ❖ pareiza būvmateriālu un apdares materiālu izvēle ēku plānošanas un būvniecības vai renovācijas procesā;
- ❖ izglītojamo vai pedagogu veidotu dizaina elementu lietošana, lai mazinātu troksni (piem., dizaina un tehnoloģiju mācību priekšmeta laikā veidotās tekstila, diegu vai mīksto materiālu gleznas vai instalācijas; mīkstie griestu paneļi u. tml.);
- ❖ mācību procesa plānošana un organizēšana, lai pēc iespējas samazinātu izglītojamo radīto troksni, piemēram, kārtības noteikumi klasēs, patstāvīgie darbi, grupu darbi, praktiskie demonstrējumi, kārtības nodrošināšana starpbrīžos,

mācību metodoloģijas dažādošana (vairāk uzdodot interaktīvu darbu mazās grupās, darbu ar vizuālajiem uzskates līdzekļiem, radošos darbus);

- ❖ indikatīvu trokšņa mērītāju vai indikatoru iegāde, lai izglītojamajiem uzskatāmi demonstrētu trokšņa līmeni telpā, piemēram, ar gaismas signalizēšanas rīkiem, skaņas spiediena mērītājiem u. c.;
- ❖ krēslu kāju aprīkošana ar plastmasas uznavām;
- ❖ interešu izglītības nodarbību ar paaugstinātu troksni (piemēram, orķestra, mūzikas ansambļa, kora) pārceļšana uz agru rītu vai pēcpusdienu/vakaru, lai netraucētu mācību procesu;
- ❖ sporta laukumu norobežošana ar trokšņa barjeru, apstādījumiem vai citu estētisku aizsegu;
- ❖ individuālo trokšņa aizsarglīdzekļu (piemēram, austiņu vai ausu aizbāžņu) izsniegšana un lietošana izglītojamajiem un pedagogiem, ja telpā ir nepatīkams vai paaugstināts trokšņa līmenis (piemēram, strādājot ar kokapstrādes iekārtām, šujmašīnām u. tml.).

Ķīmiskie riska faktori izglītības iestādes vidē

Iekštelpu gaisa sastāvā ir dažādu vielu maisījums, kuru izcelsme lielākoties ir cilvēku radīta. Kopējo vielu iedarbību uz cilvēka veselību ir sarežģīti izvērtēt, jo nepieciešams izvērtēt katru vielu/vielu grupu atsevišķi, lai noteiktu kopējo ķīmisko vielu radīto risku veselībai.

Galvenie ķīmiskie iekštelpu gaisa piesārņotāji:

- ❖ **cietās vielu daļiņas (putekļi)** rodas gan dabiskā ceļā (piemēram, jūras sāļi, smilts, putekšņi), gan antropogēni kā fosilā kurināmā sadegšanas produkti (transports, ražošana u. c.), kā arī ceļu seguma un riepu nodilšanas procesā, ugunsgrēku gadījumos u. tml.;
- ❖ **slāpekļa oksīdi (NO, NO₂)** – parasti atmosfērā nonāk NO un ķīmisku reakciju rezultātā tas pārveršas par NO₂, kas ir daudz bīstamāks savienojums. NO₂ kairina elpošanas ceļus un pazemina organisma pretošanās spējas slimībām – sevišķi jutīgi ir astmas slimnieki un bērni;
- ❖ **ozons (O₃)** ir sastopams dabiskajā atmosfērā, jo tas ir skābekļa produkts, kas veidojas UV starojuma ietekmē, vai izmantojot gaisa jonizētājus, kopētājus, printerus. Ozons var izraisīt galvassāpes, nogurumu, mazināt darba spējas;

- ❖ **oglekļa monoksīds (CO) jeb tvana gāze** rodas jebkurā nepilnīgā sadegšanas procesā, t. sk. ēdiena gatavošanā, apkures katlos vai tabakas smēķēšanas laikā, tomēr galvenais oglekļa monoksīda avots ir transportlīdzekļi. Tas nonāk asinsritē caur plaušām un traucē skābekļa transportu organisma audos. Lielākas oglekļa oksīda koncentrācijas (piemēram, lielos ugunsgrēku gadījumos ēkās vai ceļnēs) var izsaukt galvassāpes, vājumu, reiboni, sliktu dūšu, redzes traucējumus u. c., tomēr pie īslaicīgas iedarbības redzamu veselības traucējumu parasti nav;
- ❖ **oglekļa dioksīds (CO₂) jeb ogļskābā gāze** rodas organismu vielmaiņas procesos un sadegot fosilajam kurināmajam. Ogļskābās gāzes koncentrācija virs 3000 ppm (angl. *parts per million* – miljonās daļas) jau manāmi negatīvi ietekmē organismu – paātrinās elpošana, palēninās pulss, paaugstinās asinsspiediens, rodas galvassāpes, troksnis ausīs, seja kļūst sarkana, pazeminās darbaspējas. Pastāv cieša sakarība starp oglekļa dioksīda koncentrācijas pieaugumu un izglītojamo veiktspējas samazināšanos. **CO₂ koncentrācija telpā ir objektīvākais izmērāmais rādītājs, kas liecina par ventilācijas efektivitāti – pietiekamu svaiga gaisa pieplūdi.** Jo lielāka ir CO₂ koncentrācija iekštelpu gaisā, jo lielāka ir nepieciešamība pēc pastiprinātas svaiga gaisa pieplūdes telpā.
- ❖ **gaistošie organiskie savienojumi (GOS)** ir ķīmiskās vielas, kam piemīt augsts tvaika spiediens, kas ļauj dažām savienojumu sastāvdaļām pastāvēt gāzveida un tvaika stāvoklī istabas temperatūrā. Iekštelpu gaisā parasti sastopamas no 10 līdz 100 dažādu GOS vielu vai to kombināciju. GOS avoti – celtniecības un telpu apdares materiāli, paklāji un audumi, virtuves, tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi, biroja tehnika, dezodoranti un gaisa atsvaidzinātāji, krāsas, šķīdinātāji, līmes, higiēnas un kosmētikas līdzekļi, kā arī biroja aprīkojums – marķieri, pildspalvas, krāsas, šķīdinātāji, kopēšanas iekārtas. GOS zemās koncentrācijās var izraisīt nogurumu, galvas sāpes, miegainību, galvas reiboņus, vājumu, redzes traucējumus, ādas iekaisuma reakcijas un vispārēju diskomfortu;
- ❖ **aldehīdu (piemēram – formaldehīda)** koncentrācija iekšelpās var būt daudz augstāka nekā apkārtējā vidē, jo tie ir atrodami simtiem dažādos apdares materiālos, piemēram, izolācijas materiālos, griestu flīzēs, biroju mēbelēs, paklāju līmēs, dažādās plastmasās, sintētisko šķiedru paklājos, tekstilizstrādājumos, krāsās un pat papīrā, kā arī tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļos. Kā visbiežāk ar aldehīdu iedarbību saistītie simptomi tiek minēti, piemēram, sauss vai iekaisis

kakls, galvassāpes, nogurums, atmiņas un koncentrēšanās problēmas, slikta dūša, reibonis, sāpes acīs u. c.;

- ❖ **izocianāti** tiek izmantoti pildījumiem, piemēram, mīkstajās mēbelēs, siltumizolācijas pildījumos, dažādās līmēs un krāsās u. c. materiālos. Izocianāti izmantoti līmes un gumijas ražošanā, sastopami grīdas segumos, materiālos sienu apdarei, tekstilizstrādājumos. Iekštelpu gaisā izocianātu savienojumi lielākoties sastopami putekļu daļiņās. Izocianātiem ir raksturīga kairinoša iedarbība uz acīm, gastrointestinālo un elpošanas sistēmu. Personām, kas pakļautas izociānātu iedarbībai novēro simptomus, kas ir līdzīgi kā saaukstēšanās gadījumā (acu asarošana, iesnas, aizsmakums, smaguma sajūta krūtīs, nespēks, drudzis).

Risinājumi un ieteikumi iekštelpu ķīmiskā piesārņojuma riska faktoru mazināšanai:

- ❖ mehāniskās ventilācijas sistēmas ierīkošana, nodrošinot efektīvu darbību (pietiekošu gaisa apjomu, homogēnu gaisa apmaiņu visā telpā, neveidojot „aklās zonas jeb nevēdināmās zonas” telpā);
- ❖ mācību telpas, kur nav ierīkota mehāniskā ventilācija, regulāra vēdināšana – **vēdināšanas režīmā atstāti logi nenodrošina efektīvu gaisa apmaiņu telpā, kā arī tā nav energoefektīva metode.** Klases telpas nepieciešams ventilēt mācību dienas sākumā, plaši atverot visus veramos logus un, ja iespējams, arī durvis. Vēdinot mācību telpas starpbrīdī, klasē nevajadzētu atrasties skolēniem, jo telpā (īpaši aukstajā gadalaikā) pazeminās temperatūra, var veidoties caurvējš, kā arī drošības apsvērumu dēļ (plaši atvērti logi). Mācību telpas jāvēdina pēc katras mācību stundas vismaz 10 minūtes (ziemā – 5 minūtes), bet gaiteni, atpūtas un rekreācijas telpas vismaz 10–20 minūtes (ziemā – vismaz 5 minūtes) pēc katra starpbrīža, maksimāli plaši atverot logus;
- ❖ plānojot būvdarbus/remontdarbus izglītības iestādes telpās vai teritorijā, jāizvērtē risks ķīmisko vielu iekļūšanai iekštelpās un mācību telpās. Būtisks iekštelpu piesārņojuma līmenis var rasties pat īslaicīgu un neregulāru telpu un teritorijas remontdarbu, būvdarbu un labiekārtošanas laikā;
- ❖ būvniecības, telpu apdares materiālu, mēbeļu un telpu tīrīšanas/dezinfekcijas līdzekļiem būtu jābūt ar sastāvu, kas nodrošina zemu izgarošanas risku telpās, tiem nevajadzētu saturēt aldehīdus;

- ❖ tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļu izmantošana ir jāveic atbilstoši instrukcijām (pareiza darba šķīduma koncentrācija, pareizs pielietojums, piemēram, nav ieteicams lietot, izsmidzinot uz virsmām, bet gan saslapinot sūklīti un noslaukot, tādējādi izvairoties no paaugstinātas ķīmiskās vielas ieelpošanas riska);
- ❖ izvairīšanās no mīksto grīdas segumu (piemēram, paklāju) izmantošanas izglītības iestādes telpās, jo tie var būt cēlonis sekundāriem putekļiem tādējādi arī mikroorganismiem, kā arī tie var vairāk uzkrāt tīrīšanas līdzekļu paliekas;
- ❖ izglītības iestādes telpās jāizmanto mēbeles, kuras nesatur formaldehīdu vai ir ar zemu tā koncentrāciju;
- ❖ pārbaudīt būvniecības un apdares materiālu un uzkopšanas līdzekļu ķīmisko sastāvu datu drošības lapās.

Bioloģiskie riska faktori izglītības iestādes vidē

Gaisa bioloģisko piesārņojumu veido gaisa aerosolā esošie vai uz virsmām jau nosēdušies mikroorganismi, augu vai dzīvnieku izcelsmes sīkas daļiņas, kurus kopumā var saukt par bioaerosolu jeb organiskiem putekļiem, kas var saturēt gan kaitīgo, gan nepatogēno mikroorganismu sugas, toksīnus, pelējuma sēnīšu sugas, dzīvnieku un augu izcelsmes alergēnus (ziedputekšņi). Bioloģiskie piesārņotāji iekļauj sevī vairākas grupas – baktērijas (piemēram, *Streptococcus*, *Legionella*), vīrusus (piemēram, gripas un citu augšējo elpceļu infekciju izraisītāji), un sēnītes (piemēram, *Aspergillus fumigatus*). Bīstamie bioloģiskie aģenti ir baktēriju un pelējuma sēņu sporas, šūnu fragmenti vai komponenti, piemēram, dzīvnieku blaugznas, spalvas u. c., endotoksīni, mikroorganismu producēti gaistoši organiski savienojumi un mikotoksīni (pelējuma sēnīšu producēti toksiski savienojumi). Liels gaisa mitrums un silta vide var veicināt mikroorganismu augšanu. Sastāvējies gaiss rada pastiprinātu risku saslimšanai ar aerogēnas izplatības infekcijas slimībām, jo nevēdinātā telpā uzkrājas vīrusi un patogēnās baktērijas, kuras izplata inficētie cilvēki, t. sk. bezsimptomu nēsātāji. Skābekļa un svaiga gaisa trūkums rodas no nepietiekamas ventilācijas un nepietiekamas vēdināšanas.

Risinājumi un ieteikumi iekštelpu bioloģiskā piesārņojuma riska faktoru mazināšanai:

- ❖ atbilstoša gaisa apmaiņa telpās (efektīva mehāniskās ventilācijas sistēma un/vai dabiskā vēdināšana);
- ❖ gaisa attīrīšana un dezinficēšana (piemēram, izmantojot UV vai gaisa jonizēšanas iekārtas), kas iebūvēta ventilācijas sistēmā vai izvietota lokāli telpā;

- ❖ ventilācijas sistēmu, gaisa kondicionieru un gaisa mitrinātāju regulāra apkope;
- ❖ telpu un virsmu uzkopšana, tīrīšana un dezinficēšana;
- ❖ personīgās higiēnas ievērošana (roku mazgāšana, klepošanas un šķaudīšanas higiēna);
- ❖ izglītības iestādēs esošo peldbaseinu aprīkošana un uzturēšana atbilstoši Ministru kabineta noteikumos Nr. 470⁷⁵ noteiktajām higiēnas prasībām baseina un pirts pakalpojumiem;
- ❖ kārtības noteikšana maiņas apavu lietošanas jomā telpu tīrības nodrošināšanai.

IZMANTOTIE LITERATŪRAS AVOTI UN PAPILDU INFORMĀCIJA:

- ❖ Latvijas Sabiedrības veselības speciālistu asociācija sadarbībā ar LR Veselības ministriju un Veselības inspekciju. Vadlīnijas “Vides kvalitāte un drošība skolās”.
<https://www.vi.gov.lv/lv/vadlinijas-vides-kvalitate-un-drosiba-skolas>